

A MEG- VETÉSTŐL A HIT- VALLÁSIG

Esedékes
újratervezés az
Egyházban

S. Joela Krüger

A MEGVETÉSTŐL A HITVALLÁSIG

Esedékes újratervezés az Egyházban

Van-e még remény a teológiai vitákban megrekedt, meghasonlott Egyház számára? Szerintem van, de csak akkor, ha újraértékeljük 2000 éves örökségünket és a kereszténység eredetét.

Minden részlet összeállt. A római helytartó ítélete kulcsszerepet játszott a Jézus elleni perben. Név szerint említi őt az Apostoli hitvallás: „... szenedett Poncius Pilátus alatt”.

A világ figyelmét elkerülve újra per folyik Jézus ellen. S bár kényelmesebb volna a közönség pad-sorából végignézni, aktív résztvevőként kapunk benne szerepet. A procedúra az első per mintáját követi, jó lesz tehát tüzetesen kutatni az evangéliumok híradását.

Kettős vád és kétszeres ítélet

Jézust kettős vád alapján vették perbe, és saját szavai miatt ítélték el. A kihallgatáson megerősítette, hogy Ő valóban Isten Fia és valóban a zsidók Királya. (Lukács 22,70 és 23,3) Ezért mindkét vádban bűnösnek találták.

Ami a „sors iróniájának” tűnhet, az Isten tervének jelentős része. Zsidókat és pogányokat – ha más-más körülmények folytán is – közösen terhelte a felelősség Jézus kereszthaláláért. Nem mintha nem

akarták volna már jóval előbb megölni; János evangélista két alkalmat is említ, amikor Jézust kis híján megkövezték. De még nem érkezett el az Ő órája, és Isten a történelem viszontagságain keresztül akarta végbe vinni megváltó tervét. A történészek szerint a Szanhedrin (zsidó nagytanács) már a Templom Kr. u. 70-ben bekövetkező lerombolása előtt negyven évvel nem hajthatott végre halálos ítéletet a hagyományos zsidó törvény szerint.¹⁾ Így Jézust halála nem is maradhatott zsidó belügy.

Önös érdekek

A Jézus ellen emelt vádak eredetileg vallásos jellegűek voltak, ezért Pilátus az ügyet elutasította, ami a zsidó vezetők számára kínosan meghoszszabbította és bonyolította az eljárást. Hogy kieszközljék a halálos ítéletet, politikai síkra emelték a pert. Pilátus akkor hagyott fel Jézus védelmével, amikor kifogásolták, hogy nem barátja a császárnak. A karrier érdekében félretette elveit, felesége figyelmeztetését és saját lelkiismeretét, és kiróta Jézusra a római büntetőjog legkegyetlenebb büntetését: a kereszthalált. Hatalomvágyból és politikai érdekből a kritikus pillanatban megtagadta az igazságot – ezt a viselkedést önmagunkban is felismerjük.

Az ítélet politikai indoklását maga Pilátus fogalmazta meg és három nyelven íratta fel a keresztfára. A keresztény hagyomány ezt a részletet a feszületeken gyakran található INRI felirattal őrizte meg, ami a „Názáreti Jézus, a zsidók királya” latin

---

1) Arnold G. Fruchtenbaum, *Footsteps of the Messiah* /
v.ö. János 18,31-32

rövidítése.²⁾ Tehát éppen keresztény hitvallásunk lényege, a vitathatatlan igazság pecsételte meg bünyözöként Jézust. Így űzött gúnyt belőle és zsidó népéből a római nagyhatalom a pogányok szeme láttára. Mindmáig nem törtünk át a gúnyolódáson, és nem fogtuk fel ennek erkölcsi következményeit.

Évszázados üldöztetés

A pogányokból lett kereszténység csak az INRI feliratot őrizte meg, a benne rejlő valóságot nem. Nem vonta vissza a maró gúnyt, nem vette komolyan és nem védte meg Jézus zsidó identitását, hanem évszázadokon át élen járt a zsidók üldözésében.

Hogy Isten Fia-e Jézus? A keresztény egyházak egybecsengő hitvallása szerint „igen”. De hogy Jézus a zsidók Királya lenne, azt már kevésbé voltak hajlandóak vallani. Szerintük Isten Fiaként Jézust nem érintette a népi hovatartozás, ezért zsidóságával sem érdemes foglalkozni. A feliratot betudták a lecsengett római birodalom aljasságának és lezárták tekintették az ügyet. Pontosan ebben gyökerezik a veszedelmes félreértés: Az Isten Fia kellett – a zsidók Királya nem. Idővel az Egyház Jézus népének elszánt védelmezője helyett ádáz ellensége lett.

A „megtisztítás” végkifejlete

Ez a fejlemény a náci Németországban érte el rettenetes csúcspontját. Hogy megtisztítsák a nemzetet a „zsidó vértől”, Jézusból árját csinál-

---

2) A három nyelv a héber, a görög és a latin volt. „INRI” a latin Iesus Nasarenus Rex Iudaeorum akronimája.

tak és megfosztották zsidó identitásától. Közben a zsidókat általános megvetés közepette kiszolgáltatták gyilkosaiknak. Az „Isten Fiába” vetett hit és a „zsidók Királya” melletti hitvallás teljesen elkülönült egymástól. Gyanús és veszélyes volt olvasni az Ószövetséget, és neves, de mérhetetlenül elfogult teológusok fáradoztak azon, hogy az Újszövetségből „kitakarítsák a zsidó befolyást”.

Lehet-e számítani a keresztényekre?

Ismerjük fel keresztény küldetésünket: hívjuk fel egyházaink és közösségeink figyelmét a zsidó Jézusra és zsidóként szeressük, tiszteljük Őt – hogy megváltozzon végre a szívünk és a zsidó emberek számíthassanak a keresztények és az egyház védelmére. Nem elég csupán felismerni a keresztény hit zsidó gyökereit. A keresztien olvasható felirat arra kötelez, hogy hirdessük a zsidó Jézust. E kérdésben nem létezik semleges álláspont. Pilátus sem lehetett semleges. „Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra.” (János 18,37) – ezt mondta Jézus Pilátusnak, és így szól ma hozzánk is. Állást kell foglalnunk – az igazság mellett vagy azzal szemben.

„A te néped az én népem”

Mire van tehát szükség a jövőben? Nem arra, hogy vakon idealizáljunk mindent, ami zsidó, – ez nem is lenne biblikus. Az sem elég, ha nagy általánosságban szolidárisak vagyunk Izraellel. A moabita Ruth, aki hűségesen kitartott a júdeai Naómi mellett, tanít meg minket arra, hogy milyen a valóságos, életre szóló odaadás: „Néped az én népem – csak a halál választ el engem tőled. (Ruth 1,16.17). Ha Jézust mindennél jobban szeret-

jük, akkor az iránta és népe iránt való szeretetünk túlmutat saját hazánk, nemzetünk iránti szeretetünkön és felekezeteink határain. Felfoghatatlan áldásban részesülhetünk, akárcsak Ruth.

Odaadásunkkal és hűségünkkel jóvátehetjük a mulasztást és visszaadhatjuk Izraelnek, amit elraboltunk tőle: a zsidó Jézus szeretetét. Közben nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy e nép egy 2000 éve tartó üldöztetés mély traumájától szenved. A zsidók jobban ismerik az Egyház történetének gyilkos vonulatát, mint a legtöbb keresztény. Meg kell végre értenünk, hogy gögösen és elvakultan visszaéltünk az Úr keresztségével, az úrvacsorával és a keresztséggel, amikor halálos fegyverként fordítottuk a zsidóság ellen.

A második „igen”

Jézus két „igen”-el állt az ítélet elébe. Nekünk is ki kell mondanunk és valóra kell váltanunk ezt a két igent. Jézust azért tartották halálra méltónak, mert Isten Fiának vallotta magát, de keresztre már mint a zsidók királyát feszítették. Most kell a friss gondolat, a bűnvallás és megtérés: A megvetés és vád változzon bennünk tiszteletadó hitvallássá. Olvassuk friss szemmel, előítélet nélkül a Szentírást, és kérjük a Szentlélek vezetését. Jézus egyaránt Isten Fia és Ember Fia; és ugyanúgy szétválaszthatatlan benne az Isten Fia és a zsidók Királya. Jézus születésekor a napkeleti bölcsek még helyesen tették fel a kérdést: „Hol van a zsidók Királya?”, de végül egy pogány helytartó már igazságtalan ítéletet hozott. A Király története még nem ért véget, belenyúlik a jelenbe, és rajtunk is múlik, hogyan folytatódik.

Ígéretes jövő

Jézus így szólt tanítványaihoz: „Bizony, mondom néktek, be sem járjátok Izrael városait, míg az embernek Fia eljövend” (Máté 10,23). Jézus tehát nem mint lecsengett korszakra tekint Izrael történetére, hiszen visszajövedele idején is léteznek majd Izrael városai. Bár a világpolitika szívesen felszámolná a „békeakadály Izraelt” és bár jó néhány közel-keleti térképen fel sem lelhető Izrael állama és városai, mégis érvényben van, amit Jézus mondott. Napjainkban népe fiainak ezrei köszöntik azzal, hogy „Áldott, aki jön az Úr nevében!” Ez az előjele annak, hogy nemsokára visszatér.

Isten ígéretéhez hűen, királlyá koronázza Jézust. Nem csak saját népe, hanem minden nép felett. Nem tűri, hogy gúnynév maradjon a királyi cím. Az Szentírás utolsó „Én-vagyok-igéje” egyértelműen rámutat Jézus származására: *”Én vagyok Dávid gyökere és ága, ama fényes hajnalcsillag.”* (Jel. 22,16). Készüljünk a zsidó Király fogadására!

„Az Úrnak szüksége van ránk”

Amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe, egy szamarat kért. Ma minket kér. Ezt a szerepet kell bevállalnunk a várva várt Király bevonulásánál, az Egyház korszakának hatalmas záró felvonásában. Ott szolgálunk, ahol szükség van ránk. Ha bárki rákérdez, mondjuk bátran: „Az Úrnak szüksége van ránk” (vö. Lukács 19,31). Jézus Gyülekezetének az a kiváltsága, hogy „szamárként” hordozhatja Őt; vihetjük saját népéhez és a keresztény gyülekezetekbe, otthon és világszerte! A hódolat természetesen nem a számárnak, hanem a zsidók Királyának szól!

E nagy küldetést csak szelíden és alázatosan végezhetjük, mert Királyunk is az. A Jézust követők készüljenek fel arra, hogy diadalmenet helyett megvetés, ítélet és az áldozat lesz az osztályrészük. „Gyűlöletesek lesztek minden nép előtt” (Máté 24,9). A zsidó nép évszázadok óta tapasztalta ezt a gyűlöletet; időnként és helyenként hívő keresztények is. A nyugati világban azonban még nem teljesült be Jézus utolsó időkre vonatkozó próféciája. A tűzpróba az INRI felirat mellett tett hűség hitvallás lesz. Erőnk kevés, de Jézus szíve vágya, hogy szilárdá tehesse hitünket!

**„NEM ERŐVEL,
SEM HATALOMMAL,
HANEM AZ ÉN
LELKEMMEL!” –
AZT MONDJA A
SEREGEK URA.**

(Zakariás 4:6.)

M. Basilea Schlink a tárgyhoz tartozó egyéb írásai:

VÁLASZTOTT NÉPEM, IZRÁEL (112 oldal)

A VÉR ISTENHEZ KIÁLT

(A Kereszt fényének ereje 8. fejezet) (28 oldal)

S. Joela Krüger további írásai:

HOL VAN A ZSIDÓK KIRÁLYA? (16 oldal)

Krisztus Testéhez, az Egyházhoz a 21. században
intézett kérdés

FELTŰNIK EGY CSILLAG (6 oldal)

Készen áll-e a zsidókból és pogányokból álló Egyház?

A magyar bibliai idézetek forrása: az eredetivel egybevetett
és átdolgozott Károli Gáspár-fordítás. Magyar Bibliatársulat.
www.parokia.hu

Minden jog fenntartva.

A tartalomból:

Van-e még remény
a teológiai viták-
ban megrekedt,
meghasonlott
Egyház számára?
Van, de csak akkor,
ha újraértékel-
jük 2000 éves
örökségünket és
a kereszténység
eredetét.

Ebben a füzetben
egy szokatlan,
gondolatébresztő
nézőponttal talál-
kozhatunk.